

на расеудливите и безпристрастните испитатели доволно доказателство за Славенскіѣтъ языкъ, какъвъ е, и какъ е съставленъ на Кѣрилловото время. Ѡ тука ся вече види каква жѣтва шчакова подырныте Славенски языконспитатели, кога ся много Ѡ тыя скѣпоцѣвны споменицы чисто и безъ погрѣшкѣ и вѣрно напечатаны на видило появиѣтъ, както ся скѣ вече нѣкой появили.

Подыръ кѣто напечано на свѣтъ издадохъ тва мое кратко извѣстіе за старославенскѣтъ книжинѣтъ, добыхъ вѣсть, чи е г. Архімандритъ порфирій успенскій видѣль (л. 1846) въ единъ С. Горскій манастиръ Грѣческѣтъ дипломѣтъ съ глаголитско надписаніе (Ѡ 982). Тва бы было ново до сеганайстаро познато лѣточисло (послѣ преписано)

1. за Кѣрилла и Меѣодія писали скѣ въ найновото время основно: *неименованіатъ* списатель въ Москвитянинѣтъ 1843. число 6. стър. 406. и 7. (така и Чески въ часописѣтъ на Ческіатъ музей 1845. врескѣ II). *Макарій* въ хрїстіанскѣтъ си Історіѣтъ въ Руссіѣтъ печатанѣтъ. Сп. 1846. на 8-цѣ. стър. 188. и 9. — *Філаретъ*, въ книгѣтъ си Кѣриллъ и Меѣодій. 1846. чис. 4. стър. 1 — 28; и число 5. стър. 29 — 30. *Шеваревъ* въ Істо-